

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.IV.37.793/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Kormányos Ügyvédi Iroda

Dr. Kormányos Nóra ügyvéd

Cím8

Az alperes: Pest Vármegyei Kormányhivatal

Cím7

Az alperes képviselője: Dr. Alvári Andrea kamarai jogtanácsos

I.rendű alperesi érdekelt: Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési
Kamara

Cím10

I.rendű alperesi érdekelt képviselője: Dr. Mikó András Ügyvédi Iroda

Dr. Mikó András ügyvéd

Cím5

II. rendű alperesi érdekelt: egyéb érdekelt2

Cím4

II. rendű alperesi érdekelt képviselője: Dr. Pintér Tamás ügyvéd

Cím9

A per tárgya: földforgalmi közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Törvényszék
103.K.701.182/2024/19. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- Budapest Környéki Törvényszék 103.K.701.182/2024/19. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- Kötelezi az felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesi érdekeltnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint, a II. rendű alperesi érdekeltnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó-és vámhatóság illetékbevételi számlájára 70.000 (hetvenezer) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A II. rendű alperesi érdekelt, mint vevő 2022. június 30-án adásvételi szerződést kötött a perben nem álló eladókkal a Ingatlan1, Ingatlan2, Ingatlan3, Ingatlan4 helyrajzi számú, szántó művelési ágú ingatlanokra.

[2] Az adásvételi szerződés kifüggesztésének időtartama alatt a felperes vételi ajánlatot elfogadó nyilatkozatot nyújtott be, amelyben az elővásárlási jogát a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) 18. § (1) bekezdés c) pontjára és (4) bekezdés a) pontjára alapította. Az elővásárlási jog gyakorlása céljaként családja többségi tulajdonában lévő Kft.1 telepén tartott 1300 db szarvasmarha takarmányellátáshoz szükséges földterület biztosítását, ezáltal 50 munkahely megőrzését jelölte meg.

[3] Az alperes rangsort állított fel, melyet állásfoglalás kiadása céljából továbbított az I. rendű alperesi érdekelt vármegyei szervezetéhez (a továbbiakban: a Kamara), amely az adásvételi szerződés jóváhagyását a II. rendű alperesi érdekelttel támogatta, a felperes tekintetében nem támogatta. Ezt követően az alperes a 2023. február 15. napján kelt 570.784/2023. számú határozatával az adásvételi szerződést a II. rendű alperesi érdekelttel hagyta jóvá.

[4] A felperes keresete folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 103.K.700.873/2023/13. számú ítéletével az alperes 570.784/2023. számú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy az alperes nem azonos szempontok szerint értékelte a felperes és a II. rendű alperes tulajdonszerzését. A megismételt eljárásra előírta, hogy az alperes köteles a Földforgalmi tv. 28. §-ának alkalmazására, amely kimondja, hogy a mezőgazdasági igazgatási szervre is irányadó a 25. § (1) bekezdésében foglalt előírás, melynek értelmében a 24. § (2) bekezdése szerinti értékelést köteles azonos szempontok szerint, a jegyzékben szereplő összes elővásárlásra jogosult, és az adásvételi szerződés szerinti vevő vonatkozásában elvégezni, azaz az adásvételi szerződést és a jegyzékben szereplő valamennyi elővásárlásra jogosult elfogadó jognyilatkozatát a köztudomású tények és legjobb ismeretei, valamint a (3) bekezdésben foglaltak szerint beszerzett információk együttes mérlegelése alapján a 23/A. § (1) bekezdésében meghatározott szempontoknak való megfelelés vonatkozásában értékelni.

[5] Az alperes a megismételt eljárásban ismételten megkereste a Kamarát, amely a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 24. § (3) bekezdése és a Földforgalmi tv. 23/A. § (1) bekezdés valamennyi pontjára kiterjedően vizsgálta mind a felperes, mind II. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését.

Ennek eredményeként a felperes tulajdonszerzését továbbra sem támogatta, míg a II. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését támogatta.

[6] Az alperes az adásvételi szerződést és az elfogadó nyilatkozatot a jogszabályban foglalt érvényességi és hatályosulási szempontoknak való megfelelés szempontjából megvizsgálta és megállapította, hogy a felperes vonatkozásában a kamarai állásfoglalásban a nem támogatás indokaként a Földforgalmi tv. 23/A. § (1) bekezdés a), b) és d) pontjaihoz kapcsolódó tények nem voltak megalapozottak, míg az e) pont tekintetében az állásfoglalást alaposnak találta.

[7] Továbbá a személyi-és lakcímadat nyilvántartás adatai, valamint a Városi2 Polgármesteri Hivatal Jegyzőjének NK/5845-2/2024. számú végzése alapján megállapította, hogy a felperes Város1 2020. március 18. napjától 2023. március 10. napjáig tartózkodási hellyel rendelkezett. A 2023. március 28. napján kiállított NK/5806-3/2023. számú hatósági bizonyítvány csupán a 2023. március 27. napjától igazolja a felperes Város2 fennálló életvitelszerű lakóhelyét. A felperes azonban az elfogadó nyilatkozatát 2022. október 24. napján nyújtotta be, így 2019. október 24. napja és 2022. október 24. napja közötti időszakban kellett fennállnia a Városi2 életvitelszerű lakóhelyének.

[8] A felperes sem az elfogadó nyilatkozatában, sem az eljárásban nem csatolt olyan bizonyítékot, amely igazolta volna életvitelszerű helyben lakáson alapuló szomszédos földtulajdonosi jogállását, ezért a Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés c) pontjára alapított elővásárlási joga nem áll fenn. Mindezt az adásvételi szerződést a 2024. április 16-án hozott 570.700-7/2024. számú határozatával ismét a II. rendű alperesi érdekelttel hagyta jóvá.

A felperes keresete kérelem és az alperes védekezése

[9] A határozattal szemben a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben a határozat megsemmisítését kérte.

[10] Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte.

[11] Az I. és II. rendű alperesi érdekeltek – az alperes nyilatkozatához csatlakozva – szintén a kereset elutasítását kérték.

A jogerős ítélet

[12] Az eljáró bíróság a jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperes eleget tett a bíróság új eljárásra adott iránymutatásában foglaltaknak, ezért a továbbiakban a felperes keresetében foglaltakra tekintettel abban kellett döntenie, hogy a felperes elővásárlási jogának fennállását az alperes a megismételt eljárásban vizsgálhatja-e,

vagy az már ítélt dolognak minősül a 103.K.700.873/2023/13. számú ítélet [14]-[15] bekezdéseiben írtakra figyelemmel.

[13] A jogerős ítélet rögzítette, hogy a 103.K.700.873/2023/13. számú ítélet [14] bekezdése szerint „Nem volt vitatott a perben az sem, hogy a felperes elővásárlási joga a Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés c) pontján és (4) bekezdés a) pontján, míg II. rendű alperesi érdekelt elővásárlási joga a Földforgalmi törvény 18. § (1) bekezdés d) pontja, valamint 18. § (4) bekezdés a) pontján alapul.”. A [15] bekezdés értelmében a jogvita tárgyát az képezte, hogy a Kamara állásfoglalása a Földforgalmi tv. és a Fétv. rendelkezéseinek megfelelt-e, és az az alperesi döntés alapjául szolgálhatott-e. A megelőző perben nem vizsgálta a felperes elővásárlási ranghelyét, ebből kifolyólag a felperes elővásárlási joga nem tekinthető ítélt dolognak. A korábbi perben azt állapította meg, hogy a Kamara nem azonos szempontok szerint értékelte a felperes és a II. rendű alperesi érdekelt tulajdonszerzését. Az alperesnek a megismételt eljárásban új kamarai állásfoglalást kellett beszereznie, bizonyítási eljárást kellett lefolytatnia, mérlegelését a törvényi szempontok figyelembevételével kellett lefolytatnia és új határozatát kizárólag valós tényekre alapítottan kellett meghoznia. A megismételt eljárásban jogszerűen vizsgálhatta, hogy a felperes elővásárlási joga a Földforgalmi tv. 18. § (1) bekezdés c) pontja szerint fennáll-e.

[14] A törvényszék kifejtette, hogy a felperes az elfogadó nyilatkozatát 2022. október 24-én tette, ezért a Földforgalmi tv. 5. § 9. pontja alapján azt kellett vizsgálni, hogy 2019. október 24. és 2022. október 24. között a felperes életvitelszerű lakóhelye Város2 volt-e.

[15] A jogerős ítélet rámutatott, hogy a Földforgalmi tv. 21. § (5) bekezdése értelmében az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni kell az elővásárlási jogosultságot bizonyító okiratokat is, kivéve azt, amelyet közhiteles nyilvántartás tartalmaz. Az eljáró bíróság irányadónak tekintette az 5/2022. Jogegységi határozatot (a továbbiakban: 5/2022. JEH), amely kimondja, hogy a „helyben lakó” fogalmának lényege az adott lakóhelyen való életvitelszerű tartózkodás, amelyet a vételi ajánlatot elfogadó nyilatkozathoz csatolt okirattal kell igazolni. A lakcímet igazoló hatósági igazolás (lakcímkártya) önmagában nem igazolja a helyben lakás tényét. Ez a törvényi feltétel – egyebek között – a jegyző által kiállított hatósági bizonyítvánnyal igazolható hitelt érdemlően. Az igazolás adatával szemben – a közigazgatási vagy polgári perben – ellenbizonyításnak van helye, amelynek során a bíróság bármely alkalmas bizonyítási eszközt figyelembe vehet. Utalt a Kúria Kfv.37.788/2022/11. számú határozatára, amely szerint, ha az elővásárlásra jogosult a helyben lakását a jegyző által kiállított hatósági bizonyítvánnyal kívánja igazolni, azt az ajánlatot elfogadó nyilatkozatához csatolnia kell. A hiányzó okirati igazolás pótlására a határidő jogvesztő jellegére tekintettel egy későbbi per során sincsen lehetőség.

[16] A törvényszék megállapította, hogy a felperes a 2022. október 24. napján – határidőben – előterjesztett elfogadó nyilatkozatához csatolta a személyazonosító igazolványának és lakcímkártyájának másolatát, azonban olyan okiratot, amely alkalmas lenne annak hitelt érdemlő tanúsítására, hogy az adott időszakban életvitelszerűen a bejelentett lakcímen élt, nem nyújtott be. Rögzítette továbbá, hogy a vizsgált időszakban a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) változott, 2022. január 1. napjától kiegészült a 26/A.§-al, amelyet a Kúria Kfv.37.459/2023/9. számú eseti döntésében összevetett a Kúria 5/2022. JEH-ban foglaltakkal. Ezen kúriai eseti döntésből következően a bíróságnak a felperes esetében a

hároméves időtartamon belül külön kellett vizsgálnia a 2019. október 24. napjától 2021. december 31. napjáig és a 2022. január 1. napjától 2022. október 24. napjáig tartó időszakot.

[17] A jogerős ítélet szerint 2019. október 24. és 2021. december 31. közötti időre vonatkozóan az 5/2022. JEH alapján a felperesnek az elfogadó nyilatkozatához csatolnia kellett volna a jegyző igazolását, amelynek pótlására a perben nem volt lehetőség. A 2022. január 1. és 2022. október 24. közötti időszak esetében az Nytv. új 26/A. § (1)-(2) bekezdését alkalmazandónak találta, megállapította azonban, hogy a felperes 2020. március 18. és 2023. március 27. napja között bejelentett tartózkodási hellyel rendelkezett a Város1, ezért esetében nem érvényesülhetett az Nytv. 26/A. § (2) bekezdésében felállított vélelem, miszerint életvitelszerű lakáshasználata helyének a bejelentett lakóhelyét kellene tekinteni. Mindezt a felperes nem tudta hitelt érdemlően igazolni az életvitelszerű helyben lakás tényét, így helytállóan állapította meg az alperes a Földforgalmi tv. 21.§ (9) bekezdésére hivatkozással, hogy az elővásárlási jognyilatkozatát olyannak kell tekinteni, mintha az elővásárlási jogát nem gyakorolta volna.

[18] A törvényszék kiemelte, hogy a felperesnek, mint elővásárlónak arra áll fenn keresetességi joga, hogy az ő vonatkozásában tett alperesi megállapításokat kifogásolja. A keresetindítási határidőn túl nem vitathatja, hogy a II. rendű alperesi érdekelt szabályszerűen nyilatkozott-e az életvitelszerű helyben lakásáról.

A felülvizsgálati kérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak megváltoztatása, az alperes határozatának megsemmisítése és az alperes új eljárásra, új határozat hozatalára kötelezése iránt. Az álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Földforgalmi tv. 21. § (5) és (9) bekezdését, továbbá a Kúria Kfv.37.025/2024/7. számú döntésével ellentétes jogértelmezésen alapul.

[20] Kifejtette, hogy a Kúria Kfv.37.025/2024/7. számú határozatára is figyelemmel tisztázni szükséges, hogy mi az elővásárlási nyilatkozathoz csatolandó iratok köre, illetve az, hogy milyen törvényi vélelem fűződik az egyes okiratokhoz és hatósági nyilvántartásokhoz. Más kérdés, hogy a közhiteles nyilvántartás szerint milyen tartalmú vélelmet kell ahhoz fűzni, ha van a polgárnak tartózkodási helye is. Ugyanakkor a felperes, mint az elővásárlási jogát gyakorló, a perben a vélelmet megdöntheti, azaz az okiratcsatolás elmaradás nem eredményezheti azt, hogy a felperes nem gyakorolta elővásárlási jogát.

[21] A felperes szerint a jogerős ítélet eltért a Kúria Kfv.37.025/2024/7. számú határozatában foglalt azon jogértelmezéstől, hogy a 2022. január 1-től hatályos jogi rendelkezések alapján az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító azon okiratot nem kell az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni, amelyet közhiteles nyilvántartás tartalmaz, ezért ha a helyben lakás ténye szempontjából az alperes a bejelentett tartózkodási helyet veszi alapul életvitelszerű lakóhelyként (életvitelszerű lakáshasználatként) az Nytv. 26/A. § (2) bekezdése szerinti törvényi vélelem alapján, akkor a vélelem megdöntésére, a közhiteles nyilvántartás adatával szembeni ellenbizonyításra a perben van lehetőség.

[22] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[23] Az I. rendű alperesi érdekelt felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, kifejtve, hogy a közhiteles nyilvántartás adatai szerint a felperes 2020. március 18. és 2023. március 10. napja között bejelentett tartózkodási hellyel rendelkezett, így a jóváhagyási eljárás során is ezen tényből kellett kiindulni. Amennyiben a felperes mást szándékozott bizonyítani, neki kellett volna gondoskodnia arról, hogy az elfogadó nyilatkozatához hatósági bizonyítványt csatoljon. Az, hogy a közhiteles nyilvántartás adataival szemben ellenbizonyításra a perben van lehetőség jelen ügy megítélése szempontjából irreleváns, hiszen a Földforgalmi tv. 21. § (5) bekezdése kimondja, hogy az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni kell az elővásárlási jogosultságot bizonyító okiratokat is.

[24] A II. rendű alperesi érdekelt felülvizsgálati ellenkérelmében szintén a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Az álláspontja szerint a jogerős ítélet a Kúria Kfv.37.459/2023/9. számú eseti döntésében foglalt jogértelmezést követi. A törvényszék mindenre kiterjedően megvizsgálta a felperes hivatkozásait, és a jogerős bírói ítélet indokolása mind a 2022. január 1. napját megelőző, mind az azt követő jogszabályi háttérrel és joggyakorlatot levezette, amely alapján megfelelő következtetésre jutott. A Földforgalmi tv. 21. § (5) bekezdésére utalással hangsúlyozta, hogy amennyiben a felperes az elővásárlási jog gyakorlásának időpontjában nem rendelkezett volna másik településen bejelentett tartózkodási hellyel, úgy okirat csatolása nélkül a közhiteles nyilvántartás adatai alapján a felperes lakáshasználatának helye a bejelentett állandó lakóhelye lett volna.

A felülvizsgálati kérelem befogadásának indokai

[25] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján, a Kúria közzétett határozatától abban a jogkérdésben való eltérés miatt fogadta be, hogy a közhiteles nyilvántartás adatával szembeni ellenbizonyításra a perben van-e lehetőség.

A Kúria döntése és jogi indokai

[26] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

[27] A Kp. 120. § (5) bekezdése, valamint a 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[28] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perben releváns tényeket teljeskörűen feltárta, azokból jogszerű következtetésre jutott, amellyel a felülvizsgálati bíróság is egyetértett, azokat megismételni nem tartotta szükségesnek.

[29] A Kúria rámutat, hogy a felülvizsgálati eljárás folyamatban léte alatt meghozta a 15/2025. Jogegységi határozatát (a továbbiakban: 15/2025. JEH), amely szerint „Annak, aki a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvényben szabályozott földforgalmi ügyben helyben lakó földművesként elfogadó nyilatkozatot tesz, és a joggyakorlását megelőző legalább 3 évben bejelentett lakóhellyel és tartózkodási hellyel is rendelkezett, a lakóhelyén megvalósuló életvitelszerű lakáshasználatát bizonyítania kell. Bizonyítékát a nyilatkozatával egyidejűleg köteles csatolni, azt közigazgatási perben nem pótolhatja.” Engedélyezte továbbá a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett – a felperes által a felülvizsgálati kérelmében a jogkérdésben való eltérés tekintetében felhívott – Kfv.37.025/2024/7. számú határozattól való eltérést, kifejtve, hogy az a Jogegységi Panasz Tanács jogi álláspontjával ellentétes, ezért a továbbiakban kötelező erejűként nem hivatkozható.

[30] A 15/2025. JEH megállapításai szerint a bejelentett lakóhely az Nytv. 26/A. § (2) bekezdése értelmében csak akkor minősül a polgár életvitelszerű lakáshasználata helyének, ha tartózkodási helyet nem jelentett be, ezért a földműves helyben lakását a közhiteles nyilvántartás akkor igazolja, ha az életvitelszerű lakáshasználatának a helye megegyezik a bejelentett lakóhelyével, és tartózkodási helyet nem jelentett be. Amennyiben a vizsgált időszakban tartózkodási hely bejelentésére is sor került, úgy a közhiteles nyilvántartás szerint bejelentett tartózkodási hely tekinthető az életvitelszerű lakáshasználat helyének, míg a közhiteles nyilvántartás szerint bejelentett lakóhely nem az életvitelszerű lakáshasználat helye.

[31] A Kúria vizsgálta azt az esetet, amikor a földműves azt állítja, hogy az ő vonatkozásában a törvényi vélelmekkel nem egyezik a valóság, mert életvitelszerűen nem a bejelentett tartózkodási helyén, hanem a bejelentett lakóhelyén lakik. Ebben az esetben meg kell döntenie a tartózkodási helyhez kapcsolt azon törvényi vélelmet, hogy életvitelszerűen a tartózkodási helyén lakik. Bizonyítania kell egyrészt azt, hogy a bejelentett tartózkodási helyén nem lakik, másrészt azt is, hogy a bejelentett lakóhelyén nemcsak a lakóhelyhez rendelt törvényi vélelem (az állammal való kapcsolattartásnak, a joggyakorlás alapjának a helye) valósul meg, hanem az életvitelszerű lakáshasználat is. {15/2025. JEH [46]} „A Földforgalmi tv. 49. § (4) és (6) bekezdése, 51. § (5) bekezdés c) pontja – kifejezett rendelkezései (a bizonyítékokat az elfogadó jognyilatkozathoz kell csatolni, e kötelezettség megsértésének jogkövetkezménye a jog nem gyakorlásának állapota) alapján nincs törvényen alapuló lehetősége a földművesnek arra, hogy a hatóság eljárását követő jogorvoslati eljárásban: a közigazgatási perben mulasztását utólag pótolja.” {15/2025. JEH [55]}

[32] A Jogegységi határozat szerint tehát földforgalmi ügyben annak, aki helyben lakó földművesként a haszonbérleti szerződésre elfogadó nyilatkozatot tesz, és az elfogadási joga gyakorlását megelőző legalább 3 évben bejelentett lakóhellyel, illetve bejelentett tartózkodási hellyel is rendelkezett, a lakóhelyén megvalósuló életvitelszerű lakáshasználatát bizonyítania kell és a bizonyítékait a nyilatkozatával egyidejűleg köteles csatolni, azokat a közigazgatási perben már nem pótolhatja.

[33] A Kúria emlékeztet arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 42. § (1) bekezdés második mondata szerint a jogegységi határozat a bíróságokra a Magyar Közlönyben történő közzététel időpontjától kötelező.

[34] A felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a fenti Jogegységi határozat kötelező jellegű iránymutatásának megfelelő jogértelmezésen alapult, attól jogkérdésben nem tért el.

[35] A kifejtettek szerint a felülvizsgálati kérelem megalapozatlan volt, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[36] Ha a helyben lakó minősége alapján fennálló előhaszonbérleti jogára hivatkozó földműves azt állítja, hogy életvitelszerűen nem a bejelentett tartózkodási helyén, hanem a bejelentett lakóhelyén lakik/lakott, akkor meg kell döntenie a tartózkodási helyhez kapcsolt azon törvényi vélelmet, hogy életvitelszerűen a tartózkodási helyén lakik és az erre vonatkozó bizonyítékait az elfogadó nyilatkozatához szükséges csatolnia, azokat a közigazgatási perben már nem pótolhatja.

Záró rész

[37] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdésére figyelemmel a felek erre irányuló kérelme hiányában tárgyaláson kívül járt el.

[38] A Kúria az I. és a II. rendű alperesi érdekelt részére járó felülvizsgálati eljárási költséget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § alapján a felszámítottak szerint állapította meg, azzal, hogy a felülvizsgálati eljárásban tárgyalás tartására nem került sor és az I. rendű alperesi érdekelt beavatkozás iránti kérelmet, védíratot, illetve fellebbezést nem, csupán egy rövidebb terjedelmű beadványt nyújtott be. A Kúria figyelembe vette, hogy az I. rendű alperesi érdekelt jogi képviselője általános forgalmi adó fizetésére kötelezett, míg a II. rendű alperesi érdekelt jogi képviselője nem kötelezett. A felülvizsgálati bíróság a megállapított felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) bekezdése, (5) bekezdése, 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte. Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban – előterjesztett nyilatkozat hiányában – költsége nem merült fel, így arról rendelkezni nem kellett.

[39] A felülvizsgálattal az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése, 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerint felmerült,

az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes a Pp. 102. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni.

[40] Tájékoztatja a Kúria a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell az esedékesség napjáig megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetni a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[41] Az illetékfizetési kötelezettség esedékességének napja tekintetében az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény által módosított Itv. 78. § (4) bekezdése és a Kp. 97. § (2) bekezdése az irányadó.

[42] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. február 10.

Dr. Sugár Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt s.k.
bíró

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
bíró

Dr. Dobó Viola s.k.
bíró